

Wyższe Szkoły Bankowe

Dolnośląska Szkoła Wyższa

Standardy metodyki kształcenia zdalnego

Przewodnik wykładowcy

Zespół projektowy:

**Anna Bilon, Natalia Patan-Trawka, Anna Zięty, Marcin Czyżuk,
Tomasz Jankowski, Krzysztof Koj, Mirosław Zientarski**

Opracowane dla Wyższych Szkół Bankowych i Dolnośląskiej Szkoły Wyższej

Spis treści

Wstęp	1
Rozdział 1	
Standardy kształcenia w Wyższych Szkołach Bankowych i Dolnośląskiej Szkole Wyższej	2
1.1. Standard bazowy	3
1.2. W czym pomoże metodyk?	4
1.3. Kierunek dalszego doskonalenia standardów metodyki kształcenia	5
Rozdział 2	
Standard synchronicznego trybu kształcenia	8
2.1. Praca w grupach	9
2.2. Jak prowadzić wartościowe dla studentów zajęcia synchroniczne?	10
2.3. Jak zachęcić studentów do aktywnego udziału w zajęciach prowadzonych zdalnie?	11
2.4. Standard minimum dla zajęć synchronicznych	12
Rozdział 3	
Standard asynchronicznego trybu kształcenia	21
3.1. E-learning manifesto	23
3.2. Zasady pomocnicze	24
Słowniczek terminów	27

Wstęp

Przewodnik wykładowcy został stworzony z myślą o prowadzeniu wysokiej jakości zajęć dydaktycznych w formule stacjonarnej i zdalnej. Określone w nim zostały obowiązujące u nas standardy metodyczne, czyli wytyczne, które mają pomóc Państwu zrozumieć sens współczesnej dydaktyki, a także zwiększyć atrakcyjność Państwa spotkań ze studentami. Chcemy, by nasze działania w każdym obszarze funkcjonowania uczelni były spójne. Dlatego zasady te wypracowaliśmy, opierając się na naszej kulturze organizacyjnej i atrybutach marki – przyjazności i praktyczności.

Kształcenie zdalne zajmuje w tym przewodniku szczególne miejsce. Globalna sytuacja epidemiczna postawiła przed nami wiele wyzwań, a w tym potrzebę niemalże natychmiastowego przeniesienia zajęć dydaktycznych do świata wirtualnego.

Wiemy, że technologia jest już nie tylko jednym z trendów zmieniającej się rzeczywistości, ale także nieodłącznym elementem nowoczesnego procesu kształcenia. E-learning, blended learning, rapid learning czy mikronauczanie to metody, które są uzupełnieniem tradycyjnych zajęć dydaktycznych.

Ich racjonalne, skuteczne wdrożenie jest kolejnym etapem naszego rozwoju. Wierzymy, że w znacznym stopniu przyczynią się one do zwiększenia efektywności prowadzonych zajęć, a także poszerzą kompetencje cyfrowe studentów i wykładowców.

Warto jest zatem zaprojektować proces kształcenia w taki sposób, aby połączyć ze sobą dwa obszary: tradycyjny oraz wirtualny, poszukiwać nowych rozwiązań metodycznych, które sprawią, że jakość nauczania i uczenia się znacznie wzrosną.

Po zapoznaniu się z przewodnikiem wykładowcy będą Państwo mogli:

- objaśniać założenia i standardy metodyki kształcenia zdalnego
- dobrać odpowiednie metody, narzędzia kształcenia
- zaprojektować interesujące zajęcia dydaktyczne w trybie synchronicznym i asynchronicznym.

Zamieściliśmy tu również dobre praktyki – gotowe rozwiązania i przykłady ćwiczeń czy wykładów prowadzonych online.

Mamy nadzieję, że przewodnik podsumuje dotychczasową wiedzę dotyczącą obowiązujących na naszych uczelniach standardów nauczania, a także będzie inspiracją i przydatnym narzędziem pracy.

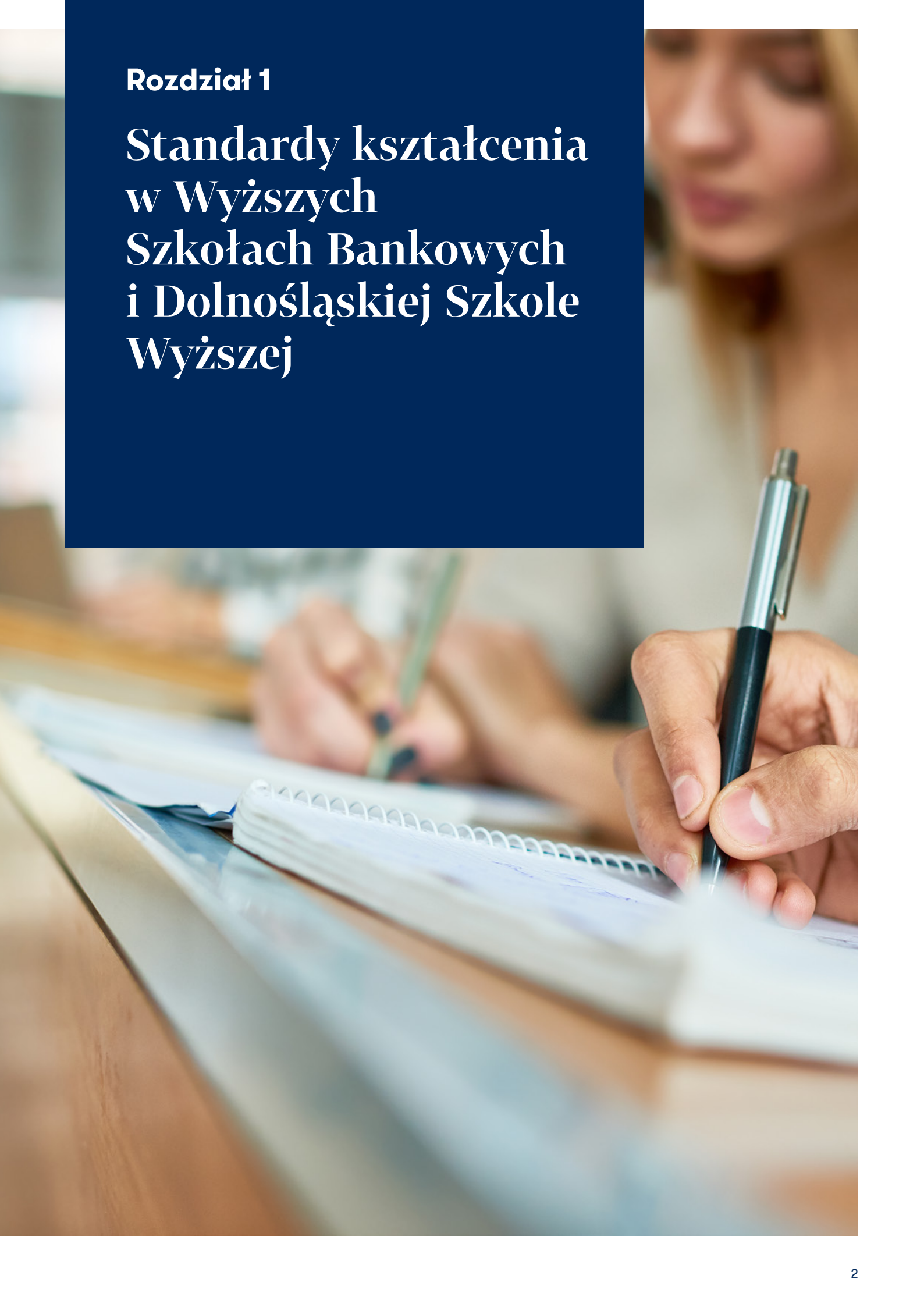
Życzymy miłej lektury!

Anna Bilon, Natalia Patan-Trawka, Anna Zięty, Marcin Czyżuk, Tomasz Jankowski, Krzysztof Koj, Mirosław Zientarski

Rozdział 1

Standardy kształcenia w Wyższych Szkołach Bankowych i Dolnośląskiej Szkole Wyższej

1.1. Standard bazowy

Podstawą projektowania procesu dydaktycznego jest karta przedmiotu i przestrzeń (kurs) na platformie zdalnego nauczania (LMS), zawierający dodatkowe zasoby i aktywności dla studentów.

Wdrożenie standardu odbywa się nie tylko poprzez szkolenia, ale także **systemową pracę pracowników badawczo-dydaktycznych, dydaktycznych i administracyjnych uczelni** oraz wykonywanie określonych zadań, do których należą m.in.:

- szkolenia dotyczące standardu metodycznego dla wykładowców
- wykorzystywanie w pracy organizacyjnej i dydaktycznej intranetu oraz platformy zdalnego nauczania (LMS)
- opracowanie karty przedmiotu
- projektowanie i prowadzenie zajęć dydaktycznych zgodnie z kartą przedmiotu w sposób umożliwiający osiągnięcie i weryfikację efektów uczenia się oraz celów określonych w karcie
- stosowanie metod aktywizujących (jak np. metoda projektu, problem-based learning, praca w grupach, informacje zwrotne i inne) w celu realizacji efektów uczenia się
- dbałość o praktyczny charakter zajęć dydaktycznych
- ewaluacja zajęć dydaktycznych
- terminowe i prawidłowe prowadzenie dokumentacji związanej z realizacją procesu dydaktycznego
- doskonalenie warsztatu pracy wykładowcy oraz badacza poprzez udział w:
 - wewnętrznych szkoleniach metodycznych
 - zebraniach zakładów dydaktycznych
 - seminariach metodycznych
 - konferencjach naukowych
- dbałość o wizerunek wydziału i uczelni w środowisku naukowym, dydaktycznym i biznesowym.

Bazowy standard kształcenia

Szczegółowe opracowanie zadań wynikających z bazowego standardu kształcenia wraz z podziałem odpowiedzialności i wskazaniem obszarów wspierających poszczególne procesy, można znaleźć ► [tutaj](#).

1.2. W czym pomoże metodyk?

W procesie projektowania i realizacji procesu dydaktycznego uczestniczy wiele osób – prodziekani, dyrektorzy programowi, menedżerowie kierunków, metodycy, a także całe działy, takie jak m.in.: Dział IT, Dziekanat, Dział Organizacji Dydaktyki, Biuro Karier i Praktyk. Metodycy zatrudnieni na uczelni stanowią pierwszą linię wsparcia w tym procesie. Dowiedz się, czego możesz od nich oczekiwać.

Głównym zadaniem metodyka jest wsparcie metodyczne procesu projektowania i realizacji dydaktyki zgodnie z wytycznymi PRK i rozwiązaniami związanymi z profilami kształcenia (praktycznym i ogólnoakademickim), stosowanymi w ramach wydziału.

W procesie projektowania zajęć dydaktycznych metodyk pomoże:

- formułować i opisywać przedmiotowe efekty uczenia się
- dostosować metodykę zajęć do zakładanych efektów kształcenia
- zaprojektować sposób weryfikacji zakładanych efektów uczenia się
- wykorzystać narzędzia cyfrowe w procesie kształcenia
- zweryfikować i wspólnie wdrożyć kartę przedmiotu
- przygotować e-serwisy do przedmiotów (wsparcie zasadniczych działań metodyka e-learningu).

W procesie realizacji zajęć metodyk pomoże:

- zweryfikować poprawność metodyczną prowadzonych zajęć dydaktycznych
- wskazać ewentualne obszary do rozwoju, wspólnego wypracowania
- zaprojektować zajęcia dydaktyczne
- podnieść jakość zajęć dydaktycznych
- opracować tematy szkoleń
- wypracować dobre praktyki w zakresie metodyki prowadzenia zajęć w relacji z odpowiednimi interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

1.3. Kierunek dalszego doskonalenia standardów metodyki kształcenia

Przyjęty kanon metodyczny jest zgodny ze standardami międzynarodowymi, regulacjami wewnętrznymi uczelni, a także aktualnymi badaniami naukowymi.

Jest on jednym z elementów służących zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia na każdym poziomie i rodzaju studiów. Opracowany został na podstawie współczesnych koncepcji i strategii pedagogiczno-psychologicznych, **konstruktywistycznych strategii dydaktycznych** zapewniających podejście zorientowane na studenta, włączanie go w proces kształcenia, a także budowanie kultury i środowisk sprzyjających uczeniu się. Standard uwzględnia zatem **specyfikę uczenia się człowieka dorosłego** oraz jego potrzeby, a jednocześnie **wymogi technologiczne i rynkowe**, by uczelnie mogły rozwijać dobre praktyki w dziedzinie dydaktyki na poziomie szkolnictwa wyższego, zapewniając przy tym wysoką jakość nauczania.

Kształcenie zdalne, w tym szczególnie takie jego elementy, jak spotkania synchroniczne z wykładowcą, nagrania wideo, quizy i testy oraz prezentacje wykładowców, zostaną z nami. Ciągłe doskonalenie się w tych obszarach pozwoli nam podnosić jakość kształcenia.

W tabeli zawarte zostały najważniejsze obszary i poziomy metodyczne, na które powinniśmy zwrócić uwagę, projektując zajęcia zdalne.

Obszar	Poziom docelowy
Cele i efekty uczenia się	• Studenci mają zaprezentowane cele uczenia się, które są zgodne z zalecaną przez uczelnię taksonomią celów (np. taksonomią Blooma, taksonomią Marzano lub Significant learning taxonomy) i teoriami uczenia się dorosłych. Cele komunikowane są z wykorzystaniem języka korzyści (atrybut praktyczności), uzasadniając związki przedmiotu i treści z programem kształcenia danego kierunku.• Uczelnie posługują się aktualną i przyjętą w Polsce terminologią, związaną z Polską Ramą Kwalifikacji (PRK), Zintegrowanym Systemem Kwalifikacji (ZSK), Zintegrowaną Strategią Umiejętności (ZSU) oraz Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ).• Projektowanie dydaktyki opiera się na efektach uczenia, dobranych metodach pracy z efektami i metodach weryfikacji efektów uczenia się.• W kursie osiąganie efektów kształcenia wspierają aktywności, a weryfikacja pomiaru osiągania efektów kształcenia jest odnotowana cyfrowo. Przedmioty są projektowane ze zbilansowanym zaangażowaniem wykładowcy i studenta.
Materiały tekstowe	• Zawierają przykłady i antyprzykłady osadzone w kontekście dla uczącego się – praktyczna sytuacja i rola. Pozwalają budować rozumienie.• Mają adekwatny dla poziomu kształcenia (SW/SP/MBA) i jego odbiorcy indeks czytelności wpływający na obciążenie poznawcze.• Komunikują korzyści/WIIFM (what's in it for me) i cele.
Nagrania / materiały wideo	• Powstają według tych samych wytycznych, które dotyczą materiałów tekstowych.• Trwają od 6 do 9 minut na zagadnienie i wymagają od odbiorcy akcji po tym czasie.• Nie wywołują obciążenia poznawczego odbiorcy.

Prezentacje wykładowców	Minimalizują obciążenia poznawcze. Wykorzystują wzorzec prezentacji uczelni zawierający wskazówki i przykłady poprawnego zastosowania slajdów. Pełnią rolę wspierającą wykładowcę, nie są dostawą treści. Bazują np. na koncepcjach cyklu Kolba, storytellingu, strukturach PPRKS, CCAF, elevator pitch.
Kontenty e-learningowe asynchroniczne	Powstają według tych samych wytycznych, które dotyczą materiałów tekstowych i nagrań wideo. Motywuja do systematycznej pracy studentów. Wspierają umiejętności intelektualne wyższego rzędu i postawy. Budowane są zgodnie z e-learning manifesto i modelem CCAF (challenge, context, action, feedback). Ćwiczenia występują m.in. w następujących formach: ćwiczenia zorientowane na działanie zamiast kontentu zorientowanego na dostawę treści ćwiczenia mające znaczenie dla uczących się z nadanym kontekstem dla osoby dorosłej, zamiast ćwiczeń przedstawionych z perspektywy autorów / ekspertów merytorycznych ćwiczenia angażujące w proces uczenia się zamiast ćwiczeń, w których sprawdzana jest obecność / ich wykonanie ćwiczenia z autentycznym kontekstem dla aplikowalności wiedzy w celu rozwiązania istniejących lub nowych problemów zamiast dostawy wiedzy ćwiczenia, w których można podejmować realistyczne decyzje, bazujące na wyzwaniach dla osób uczących się, zamiast testowania faktów ćwiczenia i aktywności umożliwiające praktykowanie uczenia się rozłożonego w czasie zamiast jednorazowych wydarzeń uczenia się ćwiczenia z informacjami zwrotnymi o realnych konsekwencjach podjętych decyzji dla uczestnika / organizacji zamiast ćwiczeń z wyłącznie teoretyczną informacją zwrotną. Interakcje w pytaniach quizowych i symulacjach: pytania i interakcje wstępne mają na celu uświadomienie niekompetencji, poddanie doświadczeniu i aktywację wiedzy uprzedniej uczącej się osoby; zestawy pytań końcowych służą ewaluacji wiedzy, umiejętności, kompetencji/postaw społecznych. Wykorzystują heurystyki Nielsena i dobre praktyki UX w zakresie dostępności, spójności i minimalizacji obciążeń poznawczych interfejsów i treści.

Quizy i testy

- Są powiązane z **efektami uczenia się** z karty przedmiotu i określonego poziomu przyjętej taksonomii celów.
- Pytania skonstruowane są tak, aby nie wywoływać **przeciążenia poznawczego** – np. trzy odpowiedzi w pytaniach z jedną poprawną odpowiedzią, brak zaprzeczeń i podwójnych zaprzeczeń w konstrukcji pytań (np. które z poniższych nie jest...).

Zadania, projekty grupowe podlegające ewaluacji (w tym inne aktywności)

- Zapewniają studentom **możliwość wyboru**.
- Umożliwiają współpracę, osiąganie wspólnego celu i **poczucie sensu uczenia się**.
- Wykorzystują **rubrics** (zestawy kryteriów oceny).

Spotkania wideo z wykładowcą

- Uwzględniają zarządzanie **percepcją** odbiorców (**12 minut** + aktywizacja czatem, konkursem, ankietą, quizem czy zadaniem grupowym). Minimalizują przekazywanie treści i użycia form pasywnych na rzecz **form aktywnych i pracy w grupach**.
- Uwzględniają **strategię rozłożenia uczenia się w czasie** i opierają się na **pre-workach** i **post-workach**, podnosząc efektywność czasu spędzanego z wykładowcą podczas pracy zdalnej.

Dydaktyka bazuje na badaniach naukowych w dziedzinie uczenia się

- Materiały dydaktyczne są projektowane i budowane wraz z metodykami na podstawie **dorobku naukowego andragogiki, kognitywistyki, psychologii poznawczej**. Bazują m.in. na koncepcjach Merrill's First Principles of Instruction, Gagné's Nine Events of Instruction, Experiential Learning Model (cykl Kolba), uczeniu się biograficznym (np. z własnych doświadczeń), uczeniu się sytuacyjnym, uczeniu się społecznym (np. w grupach/podgrupach), modelach **zmiany i małych sukcesów** w rozwoju kompetencji wpływających m.in. na projektowanie struktury treści dydaktycznych i **rolę wykładowcy** w procesie nauczania (ekspert, coach, facylitator, ewaluator).

Dydaktyka otwarta na zastosowania nowych technologii

- Po upowszechnieniu się nowych technologii na uczelniach będą projektowane i wdrażane aktywności i zasoby je wykorzystujące. Przykładowo procesy dydaktyczne:
- projektowane są z wykorzystaniem i uwzględnieniem możliwości sztucznej inteligencji / adaptive learning, BI (analitika dydaktyki), VR/AR
 - wykorzystują technologie i narzędzia IT w sposób oparty na koncepcjach i modelach metodycznych.

Rozdział 2

Standard synchronicznego trybu kształcenia

Za kształcenie synchroniczne uznaje się kontakt w czasie rzeczywistym umożliwiający interakcje, np. czat lub konferencję wideo. Zajęcia są prowadzone na platformie, przy której wykorzystaniu priorytetem jest **praca grupowa**.

W kształceniu synchronicznym ważne są:

- **terminowe rozpoczynanie zajęć** oraz właściwe rozplanowanie czasu i przebiegu zajęć
- **zadbanie o środowisko pracy** spełniające warunki techniczne oraz umożliwiające spokojną pracę dydaktyczną (np. wolne od dodatkowych hałasów), opartą na założeniach budowania kultury uczenia się (learning culture) i zorientowaną na studenta (student-oriented approach)
- **przygotowanie** niezbędnych **materiałów i środków dydaktycznych** przed rozpoczęciem spotkania ze studentami.

2.1. Praca w grupach

W trybie zajęć synchronicznych szczególnego znaczenia nabiera **praca studentów w grupach**.

Jak przygotować się do poprowadzenia pracy w grupach na platformie streamingowej?

- Zapoznaj się z możliwościami i zasadami dzielenia grupy na podzespoły oferowanymi przez wykorzystywane narzędzie. Sprawdź, jak technicznie zorganizować podział na grupy i – jeśli narzędzie to umożliwia – stwórz wirtualną przestrzeń do pracy dla wszystkich planowanych grup.
- Ustal zasady podziału na grupy tak, by był on jasny dla studentów oraz możliwy do szybkiej realizacji.
- Komunikuj się ze studentami w czytelny i zrozumiały sposób. Stwórz jasne zasady pracy oraz zadania np. na dostępnym czacie grupowym lub wyślij je indywidualnie do każdego studenta.
- Monitoruj pracę studentów oraz zapewnij im wsparcie merytoryczne i techniczne (np. poprzez dołączanie do pracujących zespołów w celu przeprowadzenia dyskusji nad ewentualnymi trudnościami, doprecyzowania oczekiwań, rozwiania wątpliwości itd.).
- Zapewnij przestrzeń i czas na omówienie zasad oraz efektów pracy grupowej, a także wzajemnego uczenia się (peer learning and community learning).
- Weryfikuj efekty uczenia się.

2.2. Jak prowadzić wartościowe dla studentów zajęcia synchroniczne?

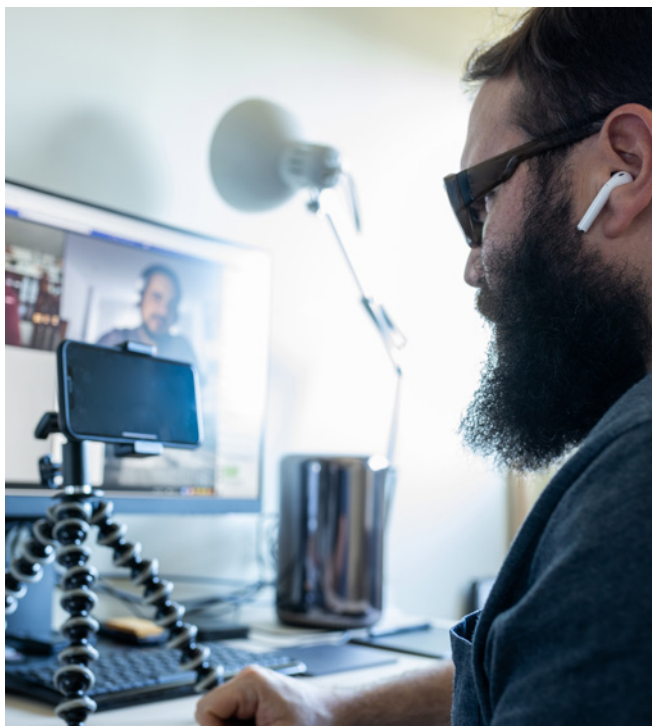
- **Podaj problem** do przemyślenia przed zajęciami (jeden mały lub kilka, możesz użyć do tego np. forum na Moodle). Problem/zadanie musi być precyzyjne i konkretne, np.: „Jak oceniasz rezultaty działania (opisane w materiale do przeczytania)?”, „Jaką decyzję byś podjął i dlaczego?”, „Jak byś się zachował na miejscu X?”.
- Rozpocznij spotkanie wideo **rozmową na temat tego problemu**, wywołując studentów. Odwołaj się do ich doświadczeń i tego, co już wiedzą na dany temat. Dyskusje online wymagają starannej moderacji. Powinieneś zatem wyjaśnić studentom ich zasady, w tym zasady techniczne (podnoszenie wirtualnej ręki, gdy chce się zabrać głos, pilnowanie włączania mikrofonów, kolejności wypowiedzi itd.). Warto w trakcie dyskusji używać również innych kanałów umożliwiających zabranie głosu (np. czatu).
- Na spotkaniu poinformuj studentów, **czego nauczą się** na tych zajęciach i do czego im się to przyda.
- Zachęć do **robienia notatek** w trakcie spotkania (mogą użyć do tego map myśli, narzędzi typu OneNote, mogą też zrobić notatkę metodą Cornell).
- Niezależnie od tego, czy Twoje zajęcia to wykład, czy ćwiczenia, podziel swoje wypowiedzi na fragmenty **nie dłuższe niż 12 minut**. Po takiej wypowiedzi powinno nastąpić zadanie aktywizujące studentów.
- W trakcie wypowiedzi popieraj teorię **przykładami** lub historiami, by pomóc studentom zrozumieć zagadnienia, o których mówisz. Osadzaj studentów w roli bohaterów tych historii.
- Pomiędzy fragmenty swoich wypowiedzi wprowadź **aktywność studentów**:
 - quizy
 - ankiety
 - zadania do wykonania w podgrupach
 - pytania o wnioski z zadań/problemów, które zadałeś studentom.

Sprawdzaj, czy studenci **zrozumieli**.

Zarezerwuj na te aktywności odpowiednią ilość czasu.

- **Zadaj zadania do wykonania po spotkaniu.**

Możesz utrwalić rezultaty spotkania za pomocą quizu, poprosić o wypowiedzenie się na forum, przeczytanie lub obejrzenie jakiegoś materiału z nową perspektywą albo rozwiązywanie zadania.

W celu aktywizowania studentów w trakcie spotkania możesz używać m.in. następujących narzędzi:

- **Wirtualne tablice i współpraca:**
Padlet, Trello, Mural, Miro, Mindomo, MindMup, Office365, Google Docs.
- **Przygotowanie quizów i ankiet:**
Kahoot.it, Quizlet, Google Forms, ankiety wbudowane w narzędzia webinarowe/video, Mentimeter, Socrative.

2.3. Jak zachęcić studentów do aktywnego udziału w zajęciach prowadzonych zdalnie?

Przedstawione poniżej formy aktywizacji nie wymagają wcześniejszego przygotowania. Przypominają raczej naturalny dialog wykładowcy ze studentami prowadzony podczas tradycyjnych zajęć.

- Przeplataj swoje wypowiedzi krótkimi zadaniami aktywizującymi, np. zadając studentom **proste pytania** i zachęcając **do odpowiadania na czacie**:

*Jak podeszlibyście do tego problemu?
Napiszcie na czacie.*

- Zadawaj studentom **proste pytania** wymagające szybkiego **znalezienia informacji w sieci**, np.:

Kto pierwszy znajdzie informację o tym, jakiej narodowości był ten człowiek? Napiszcie na czacie.

- Przeprowadź **na czacie burzę mózgów**, np.:

Jakie widzicie argumenty za takim rozwiązaniem? Stwórzmy katalog na czacie.

- Poproś studentów, aby **w podgrupach przygotowali w ciągu 15 minut mikroprezentację** na temat zagadnień związanych z poruszonym tematem, np.:

Są cztery warunki powodzenia takiego projektu. Podzielę was teraz na cztery grupy i poproszę, aby każda grupa przygotowała prezentację o jednym z tych warunków. Za 15 minut omówimy, co odkryliście.

- Poproś studentów, aby przeczytali niezbyt długi tekst, a potem **zaproś ich do dyskusji, zadając pytania związane z tekstem**. Odnos się do wypowiedzi. Czytaj na głos wypowiedzi studentów na czacie i posługuj się imionami osób, których komentarze czytasz, np.:

Pani Joanna napisała, że...; Całkowicie się z tym zgadzam, ponieważ...; Bardzo dobrze, Panie Jakubie.

W ten sposób studenci mają poczucie, że zostali zauważeni, docenieni, mają wpływ na zajęcia i kontakt z wykładowcą.

Przykłady zastosowania:

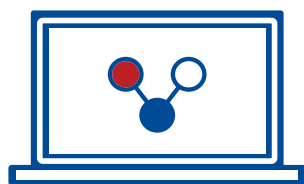
- ▶ Przedmiot: metody badań pedagogicznych. Pedagogika, I stopień, 4 semestr.
- ▶ Proseminarium inżynierskie.
Blok zajęć: wprowadzenie do metodologii pisania pracy inżynierskiej.

Bardzo dobre praktyki

Poprowadzenie wartościowych zajęć wymaga **zaprojektowania** spotkania ze studentami i odpowiedniego przygotowania do zajęć.

- Przygotuj **slajdy** tak, aby miały **mniej treści** (jedno zagadnienie = jeden slajd). Obszerne treści tekstowe przenieś ze slajdów do dokumentu. Część treści możesz **nagrać**. Dokument i nagrania umieść w swoim kursie na platformie zdalnego nauczania w przestrzeni dostępnej dla studentów.
- Skorzystaj z narzędzi do tworzenia wirtualnych tablic i współpracy, a także quizów i ankiet m.in. miro.com lub mural.co.

Takie podejście jest wskazane niezależnie od tego, czy są to zajęcia w sali, czy w sieci, z małą czy dużą grupą, czy jest to wykład, czy ćwiczenia.

2.4. Standard minimum dla zajęć synchronicznych

Kształcenie zdalne bazujące w głównej mierze na technologiach informacyjno-komunikacyjnych, narzędziach i aplikacjach daje wiele możliwości projektowania oraz prowadzenia atrakcyjnych zajęć dydaktycznych w trybie synchronicznym.

Wymaga ono z jednej strony znajomości metod, technik i zasad dydaktycznych, a z drugiej wielu kompetencji cyfrowych. Przewodnik, który opracowaliśmy, to tzw. standard minimum, w którym prezentujemy podstawowe oczekiwania, jakie stawiane są metodykom oraz wykładowcom realizującym proces kształcenia w Wyższych Szkołach Bankowych i Dolnośląskiej Szkole Wyższej.

W jaki sposób będą prowadzone zajęcia?

1. Tryb komunikacji synchronicznej z transmisją wideo w trakcie trwania zajęć. Dotyczy: wykładów, ćwiczeń, laboratoriów inżynierskich.
2. Tryb komunikacji synchronicznej z transmisją wideo. Dotyczy: lektoratów.
3. Tryb asynchroniczny. Dotyczy: części zajęć zaplanowanych jako asynchroniczne lub np. seminariów dyplomowych.

Narzędzia wykorzystywane do pracy w trybie synchronicznym

1. Narzędzie wybrane w projekcie powiązanym, wspierane w zakresie procesu przez zasoby na platformie zdalnego nauczania.

Narzędzia wykorzystywane do pracy w trybie asynchronicznym

1. Platforma zdalnego nauczania.
2. Mail (uczelniany mail służbowy, w szczególnych wypadkach inny).

Sposoby komunikowania się ze studentami

1. Komunikaty wysyłane przez forum na platformie zdalnego nauczania z wykorzystaniem możliwości informowania właściwych grup dla uniknięcia szumu informacyjnego.
2. Kontakt synchroniczny.
3. Dyskusje na forach dyskusyjnych.
4. Mail (uczelniany mail służbowy, w szczególnych wypadkach inny), komunikator.

Co zawiera kurs na platformie zdalnego nauczania?

- **Informacje od wykładowcy** – forum wiadomości od wykładowcy, na które studenci nie odpowiadają.
- **Forum dyskusyjne** – studenci mogą brać udział w dyskusji.
- **Zasady zaliczenia w trybie zdalnym** – informacja o warunkach zaliczenia w trybie nauki zdalnej.
- **Materiały od wykładowcy.**
- W wypadku ćwiczeń – **zadania dla studentów.**

Szablon kursu

Uczelnia ma opracowany **szablon kursu**, w którym zamieszczony jest wyraźny podział pomiędzy częścią realizowaną **przed zajęciami, w trakcie zajęć i po zajęciach.**

Rekomendacja

Aktywne rozwijanie kursu/przestrzeni z aktywnościami i zasobami dydaktycznymi dla studentów przez **wykładowców** lub **zespoły wykładowców**. Proces projektowania i budowy kursów jest czasochłonny, dlatego zespół zaleca rozłożenie pracy na **etapy**.

Przykłady wymagań

Szablon kursu jest zorientowany na zorganizowanie aktywności studentów w okresach między zajęciami. Zakłada się tutaj, że zadaniem studenta przed przyjściem na zajęcia jest przestudiowanie materiału teoretycznego oraz wykonanie ćwiczeń ułatwiających opanowanie materiału w stopniu niezbędnym do efektywnego udziału w zajęciach.

W szablonie należy uzupełnić:

- w bloku nagłówkowym:
 - nazwę przedmiotu
 - imię i nazwisko autora kursu
 - imię i nazwisko prowadzącego
 - kartę przedmiotu
 - literaturę w naszej bibliotece – link do systemu bibliotecznego
- w poszczególnych blokach tematycznych:
 - temat
 - efekty uczenia się dla bieżącego bloku tematycznego (bezpośrednio pod tematem)
 - źródła wiedzy (linki i wskazania do literatury tradycyjnej odnoszące się do danego bloku tematycznego, tj. tytuł lub numer rozdziału, ewentualnie numery stron).

Ponadto w kursie należy skonfigurować dziennik ocen tak, aby odpowiadał on zasadom zaliczenia.

Dodatkowo w szablonie przewidziano miejsce na:

- plik z zasadami zaliczenia (zgodny z kartą przedmiotu)
- pliki z ćwiczeniami do wykonania przed zajęciami
- pliki z materiałami na zajęcia
- pliki z ćwiczeniami i zadaniami do wykonania po zajęciach.

Uzupełnienie elementów dodatkowych jest opcjonalne (dopuszczalne jest ich ukrycie).

Szablon 3.1.2 - Nazwa przedmiotu - Kierunek - I.Nazwisko - 2020/2021

Moja WSB / Kursy / Szablon 3.1.2 - Nazwa przedmiotu - Kierunek - I.Nazwisko - 2020/2021

Nazwa przedmiotu

Autor kursu: ...

Prowadzący: ...

 Informacja dla wykładowcy

Ukryte przed studentami

 Informacje od wykładowcy

 Forum dyskusyjne (ogólne)

Informacje o przedmiocie

Zapoznaj się z opisem przedmiotu i zasadami zaliczenia.

 Karta przedmiotu

 Zasady zaliczenia

 Literatura w naszej bibliotece

 Lista kontrolna (przed publikacją)

Ukryte przed studentami

1. Temat zajęć

w tym miejscu wpisz efekty kształcenia wyrażone czasownikami: Zdefiniujesz pojęcie... Dokonasz podziału na... Wskażesz różnice między... a...

Przed zajęciami: zapoznaj się z..., rozwiąż..., wykonaj...

 Źródła wiedzy

 Ćwiczenia

 Ćwiczenie

Na zajęciach:

 Materiały od wykładowcy

Po zajęciach: wykonaj poniższe zadania.

 Test

 Zadanie

2. Temat zajęć

w tym miejscu wpisz efekty kształcenia wyrażone czasownikami: Zdefiniujesz pojęcie... Dokonasz podziału na... Wskażesz różnice między... a...

Przed zajęciami: zapoznaj się z..., rozwiąż..., wykonaj...

 Źródła wiedzy

 Ćwiczenia

Przykłady procedur

Proces tworzenia, udostępniania i weryfikacji kursów odbywa się na podstawie procedur:

- tworzenie nowego kursu
- udostępnianie kursów dla wykładowców
- uzyskania kursu na bieżący semestr.

Tworzenie nowego kursu

Procedura dotyczy koordynatorów przedmiotów oraz wykładowców przedmiotów, dla których nie wskazano koordynatora przedmiotu. Przed rozpoczęciem procedury należy uzgodnić kartę przedmiotu z menedżerem kierunku i metodykiem. Następnie należy wybrać jeden z poniższych wariantów.

Wariant 1

1.

Zamów nowy kurs na **platformie Moodle** w menu **Wsparcie**.
Informację o utworzeniu nowego kursu otrzymasz mailem.

2.

Opracuj kurs (uzupełnij wszystkie przygotowane elementy).

3.

Sprawdź, czy kurs zawiera wszystkie elementy zawarte w **załączniku 3**, i dokonaj niezbędnych uzupełnień.

4.

Będąc w kursie, zgłoś ten kurs do publikacji w menu **Wsparcie**.

5.

Informację o opublikowaniu kursu lub prośbę o wprowadzenie poprawek w kursie otrzymasz mailem.

6.

Nanieś ewentualne korekty wskazane w wyniku weryfikacji i ponownie zgłoś kurs do publikacji.

Wariant 2

1.

Jeśli istnieje kurs wzorcowy do przedmiotu, który był utworzony na podstawie wcześniejszych wersji szablonu, zamów kopię tego wzorca. W tym celu, będąc w kursie wzorcowym, zamów kopię tego kursu w menu **Wsparcie**. W polu **Dodatkowe informacje** poinformuj (dopisz) o konieczności rozbudowy kopii o brakujące elementy zgodnie z szablonem 3.1. Informację o utworzeniu nowego kursu otrzymasz mailem.

2.

Opracuj kurs (uzupełnij wszystkie przygotowane elementy).

3.

Sprawdź, czy kurs zawiera wszystkie elementy zawarte w załączniku 3, i dokonaj niezbędnych uzupełnień.

4.

Będąc w kursie, zgłoś ten kurs do publikacji w menu **Wsparcie**.

5.

Informację o opublikowaniu kursu lub prośbę o wprowadzenie poprawek w kursie otrzymasz mailem.

6.

Nanieś ewentualne korekty wskazane w wyniku weryfikacji i ponownie zgłoś kurs do publikacji.

Udostępnianie kursów dla wykładowców

Procedura dotyczy koordynatorów przedmiotów. W zależności od potrzeb należy użyć jednego z trzech wariantów.

Wariant 1

Każdy prowadzący przedmiot otrzymuje własną kopię kursu.

1.

Wymień w kursie wzorcowym kartę przedmiotu na aktualną.

2.

Przynajmniej dwa tygodnie przed rozpoczęciem zajęć zamów kopię tego kursu dla wszystkich wykładowców uczących danego przedmiotu. W tym celu, będąc w kursie wzorcowym, skorzystaj z menu **Wsparcie**. W zamówieniu podaj listę osób, dla których kurs wzorcowy ma być skopiowany.

3.

Administrator utworzy kopie kursu, nada im odpowiednie nazwy i przypisze wykładowców. Informację o skopiowanych kursach otrzymasz mailem.

Wariant 2

Kopia kursu ma być wspólna dla wielu prowadzących przedmiot.

1.

Wymień w kursie wzorcowym kartę przedmiotu na aktualną.

2.

Przynajmniej dwa tygodnie przed rozpoczęciem zajęć zamów kopię tego kursu. W tym celu, będąc w kursie wzorcowym, skorzystaj z menu **Wsparcie**. W zamówieniu podaj listę wykładowców, którzy mają być zapisani do kopii kursu.

3.

Administrator utworzy kopię kursu, nada mu odpowiednią nazwę i przypisze wykładowców. Informację o skopiowaniu kursu otrzymasz mailem.

1.

Wymień w kursie wzorcowym kartę przedmiotu na aktualną.

2.

Przynajmniej dwa tygodnie przed rozpoczęciem zajęć zamów kopię tego kursu wyłącznie dla nowych wykładowców. W tym celu, będąc w kursie wzorcowym, skorzystaj z menu **Wsparcie**. W zamówieniu podaj listę wykładowców, którzy mają być zapisani do kopii kursu.

3.

Do pozostałych wykładowców prześlij zaktualizowaną kartę przedmiotu i przypomnij o konieczności wymiany karty w kursie. Poinformuj ich jednocześnie o tym, że nie wprowadzono zmian w programie przedmiotu i że powinni samodzielnie dokonać zamówienia kopii kursu.

4.

Administrator utworzy kopię kursu, nada mu odpowiednią nazwę i przypisze wykładowców. Informację o skopiowaniu kursu otrzymasz mailem.

Uzyskanie kursu na bieżący semestr

Procedura dotyczy wykładowcy, który w danym semestrze prowadzi zajęcia z określonego przedmiotu.

Procedura standardowa

1.

Jeżeli na platformie nie masz kursu do przedmiotu na nadchodzący semestr, zwróć się do koordynatora przedmiotu z prośbą o udostępnienie kopii kursu wzorcowego.

2.

Po uzyskaniu kursu uzupełnij swoje imię i nazwisko w pozycji **Prowadzący** oraz przypisz grupy studentów i ustaw daty zadań, testów i innych aktywności (jeśli są wymagane w określonych terminach).

Procedura uproszczona

1.

Jeśli uczyłeś już tego przedmiotu, a nie nadszedł termin kolejnej weryfikacji i jednocześnie uzyskałeś od koordynatora informację, że od poprzedniego semestru nie nastąpiły zmiany programu, a także zasad zaliczenia, zamów kopię swojego kursu z poprzedniego roku. W tym celu, będąc w kursie, zamów jego kopię w menu **Wsparcie**.

2.

Informację o skopiowaniu kursu otrzymasz mailem.

3.

Po uzyskaniu kursu:

- wymień kartę przedmiotu na aktualną
- przypisz grupy studentów
- ustaw daty zadań, quizów i innych aktywności (jeśli są wymagane w określonych terminach)
- zadбай, aby w ustawieniach kursu pole **Widoczny** miało wartość **Pokaż**.

Zakres weryfikacji kursów (procedura dla metodyków do odbioru i publikacji kursu)

Weryfikacja kursów odbywa się w dwóch etapach:

1. Opracowanie kursu wzorcowego.
2. Pierwsze udostępnienie kursu przez danego wykładowcę na podstawie poniższych list kontrolnych.

Lista kontrolna dla kursu wzorcowego

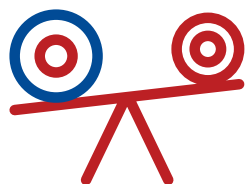
Metodycy sprawdzają poniższe zasoby kursu przed jego publikacją:

- nazwa przedmiotu
- imię i nazwisko autora/autorów kursu (twórcy/twórców)
- aktualna karta przedmiotu
- literatura przedmiotu – link do systemu bibliotecznego
- tematy wszystkich bloków tematycznych
- efekty uczenia się wszystkich bloków tematycznych
- wskazanie literatury do bloku tematycznego – konkretnych fragmentów literatury (z podaniem tytułów lub rozdziałów, ewentualnie numerów stron) i/lub zasobów internetowych – we wszystkich blokach tematycznych
- dziennik ocen
- ukrycie bloków tematycznych, aktywności i zasobów, które nie zostały wykorzystane.

Lista kontrolna dla kursu dla wykładowcy przed pierwszym udostępnieniem studentom

Metodycy sprawdzają poniższe zasoby kursu przed jego publikacją. Jeśli czegoś brakuje, proszą prowadzących o uzupełnienie:

- imię i nazwisko prowadzącego/prowadzących kurs
- przypisanie grupy/grup studentów
- ustawienie dat aktywności.

Prezentacje do zajęć

Rekomendacja: wykorzystanie uczelnianego szablonu prezentacji do prowadzenia zajęć ze studentami w trybie synchronicznym i asynchronicznym. Rekomendowana jest **minimalizacja obciążeń poznawczych** powstających na skutek jednoczesnego mówienia i wyświetlania tych samych treści na slajdzie.

Rozdział 3

Standard asynchronicznego trybu kształcenia

Tryb asynchroniczny jest realizowany na podstawie podręczników multimedialnych, bazuje na aktywnościach studentów, które mają na celu rozwój umiejętności i postaw.

Nauczanie asynchroniczne (odroczone w czasie) występuje wtedy, gdy w procesie kształcenia nie ma jedności miejsca i czasu. Kontakt z prowadzącym odbywa się poprzez różnego typu narzędzia, np. forum czy pocztę elektroniczną.

Na platformie zdalnego nauczania znajdują się zasoby dotyczące całego procesu dydaktycznego. Są to m.in.:

1. Budowanie wiedzy:

- materiały do czytania/wydruków
- nagrania wideo
- quizy utrwalające zdobytą wiedzę.

2. Rozwój umiejętności i postaw:

- podręczniki multimedialne.

3. Weryfikacja efektów uczenia się:

- quizy (weryfikacja zdobytej wiedzy)
- projekty indywidualne lub grupowe (weryfikacja nabytych umiejętności i postaw).

4. Komunikacja wykładowcy ze studentami:

- forum dyskusyjne
- narzędzia komunikacji synchronicznej, jeśli są zalecane/ wymagane.

3.1. E-learning manifesto

Realizacja asynchronicznego trybu kształcenia oparta jest na E-learning manifesto¹, którego idea służy do **projektowania efektywnego e-learningu asynchronicznego**.

Poniżej tłumaczenie tekstu oryginalnego twórców:

Wierzymy, że nowe technologie kształcenia umożliwiają tworzenie wyjątkowo wartościowych doświadczeń edukacyjnych. Wierzymy również, z poczuciem smutku i głębokiej frustracji, że większość rozwiązań e-learningowych nie spełnia swoich zadań. Ponadto sądzimy, że obecne trendy spowodują w przyszłości jedynie znikomą poprawę w projektowaniu e-learningów – chyba że zrobi się coś radykalnego, aby to zmienić. Podsumowując, doszliśmy do wniosku, że aby e-learning spełniał swoje zadania, musimy osobiście zaangażować się w stworzenie nowego zestawu standardów nauczania.

Poprzez nieustanną ocenę postępów osób szkolonych rozwiązania e-learningowe mogą usprawnić zagospodarowanie ich czasu, indywidualizować oraz dostosować proces szkolenia do ich potrzeb, optymalizować ich działania oraz przygotować do wykorzystania nabytej wiedzy w praktyce.

Poprzez naszą pracę nad rozwojem doświadczeń e-learningowych i pomaganiem innym w tej dziedzinie doszliśmy do wniosku, że musimy odejść od tradycyjnych rozwiązań e-learningowych i przyjąć wartości i cechy tzw. serious e-Learning:

Typowy e-learning	Serious e-learning
Nacisk na treść	Nacisk na działanie oraz osiągnięcia i rezultaty uczącego się
Nacisk na szybkie dostarczenie materiału	Oparcie na potrzebach uczącego się
Nacisk na frekwencję	Oparcie na zaangażowaniu uczącego się
Nacisk na dostarczanie wiedzy	Oparcie na autentycznych sytuacjach i kontekstach , istotnych dla uczącego się
Nacisk na weryfikację faktów	Oparcie na podejmowaniu realistycznych decyzji
Oparcie na szablonowych rozwiązaniach	Oparcie na indywidualizowanych wyzwaniach
Oparcie na jednorazowych wydarzeniach	Oparcie na regularnych ćwiczeniach praktycznych
Oparcie na ocenie dydaktycznej	Oparcie na doświadczeniu konsekwencji podjętych decyzji

¹ elearningmanifesto.org.

3.2. Zasady pomocnicze

Powiąż naukę z celami działania

Staraj się łączyć umiejętności rozwijane podczas zajęć z celami.

Dąż do poprawy wyników

Pomagaj studentom osiągać profesjonalizm w działaniu, umożliwiając poprawę ich zdolności, umiejętności, poczucia wartości i gotowości do działania.

Zapewnij ćwiczenia praktyczne

Zadbaj o odpowiedni poziom ćwiczeń praktycznych, takich jak: gry symulacyjne, podejmowanie decyzji na podstawie scenariuszy, studiów przypadków oraz ćwiczeń opartych na autentycznych przykładach.

Wskazuj realne przykłady

Zapewnij studentom odpowiednie doświadczenie w podejmowaniu decyzji opartych na autentycznych przykładach.

Zapewnij wskazówki i informacje zwrotne

Dostarczaj studentom wskazówki oraz informacje zwrotne, aby skorygować błędy, wzmocnić ich zrozumienie oraz zbudować umiejętność skutecznego działania.

Zapewnij rzeczywiste konsekwencje

Poprzez ocenę postępów dawaj poczucie rzeczywistych konsekwencji w trakcie zajęć.

Dostosuj się do potrzeb

Wykorzystaj możliwości e-learningu do tworzenia systemów nauczania, które są elastyczne i dopasowują się do potrzeb studentów.

Motywuj do aktywnego zaangażowania

Zapewnij studentom doświadczenia edukacyjne istotne dla ich aktualnych celów i motywujące do głębokiego zaangażowania się w proces dydaktyczny.

Celuj w długoterminowe oddziaływanie

Stwórz doświadczenia edukacyjne, które będą miały długofalowy wpływ wykraczający znacznie poza czas zajęć, aż do momentu kiedy nabyte umiejętności będą potrzebne do działania.

Użyj interakcji, aby wywołać całkowite zaangażowanie

Wykorzystaj wyjątkowe interaktywne możliwości e-learningu do skłaniania do refleksji, stosowania w praktyce zdobytej wiedzy, wykonywania ćwiczeń, poszerzania tematu, kontekstualizacji, prowadzenia debaty, prowadzenia ocen, podsumowań itp., a nie tylko do nawigacji, przewracania stron, efektów rollover czy wyszukiwania informacji.

Zapewnij wsparcie dla kontynuowania nauki po zajęciach

Wspieraj nauczanie poprzez odpowiednią kombinację działań podejmowanych po zakończeniu zajęć. Zapewnij wydarzenia edukacyjne, które wzmocnią kluczowe punkty nauczania, zapewnią prawidłowy nadzór i wsparcie kierownictwa w zastosowaniu nowo nabytej wiedzy oraz stworzą mechanizmy umożliwiające dalszą naukę w miejscu pracy.

Ustal podstawowe przyczyny sytuacji

Po otrzymaniu zlecenia na szkolenie ustal, czy przyniesie ono wymagane korzyści oraz czy istnieją inne czynniki, które powinny być brane pod uwagę i mogą wpłynąć na rozwiązanie problemu. Staraj się być proaktywny w ocenie wydajności organizacji, nie czekaj na zlecenia od jej interesariuszy.

Użyj narzędzi do wspierania działania

Rozważ dostarczenie narzędzi wspierających działanie (np. instrukcje pracy, listy kontrolne, kreatory, instrumenty pomocnicze, planery), aby wzbogacić lub zastąpić standardowe rozwiązania e-learningowe.

Oceń skuteczność

Prawidłowe uczenie się nie może być zapewnione bez pomiaru efektywności, który obejmuje mierzenie:

- wyników
- rzeczywistych rezultatów działania
- zrozumienia oraz podejmowania decyzji podczas nauki
- percepcji studenta.

Przeprowadzaj interakcje podczas projektowania, budowy i realizacji

Nie zakładaj, że Twoje pierwsze rozwiązanie jest prawidłowe, ale je weryfikuj i udoskonalaj, dopóki nie osiągniesz pożądanego wyniku.

Przygotuj do działania

Podczas e-learningu przygotuj studentów do wykorzystania zdobytej wiedzy i umiejętności w praktyce, stawiania czoła przeszkodom i radzenia sobie w konkretnych sytuacjach.

Wspieraj zrozumienie za pomocą modeli koncepcyjnych

Działania powinny opierać się na modelach koncepcyjnych służących do podejmowania decyzji. Takie modele powinny być przedstawiane w trakcie zajęć, powiązane z przykładami, ćwiczone i wykorzystywane w informacji zwrotnej.

Zaprezentuj szczegółowe przykłady i kontrprzykłady

Przedstawiaj przykłady i kontrprzykłady, ukierunkowując uczących się na odpowiedni tok myślenia.

Daj możliwość uczenia się na błędach

Porażka też jest opcją. W stosownych przypadkach pozwalaj studentom popełniać błędy, aby mogli się na nich uczyć. Ponadto tam, gdzie to stosowne, planuj popełnianie błędów i ich poprawianie.

Szanuj uczestników zajęć

Bierz pod uwagę i wykorzystuj wiedzę oraz umiejętności, które osoby uczące się wnoszą do zajęć.

(Pomysłodawcy: Michael Allen, Julie Dirksen, Clark Quinn, Will Thalheimer. Tłumaczenie na polski: Anna Tomaszewska, Tomasz Jankowski).

Dodatkowe rekomendacje

1. **Interakcje w pytaniach quizowych i symulacjach.** Pytania i interakcje wstępne mają na celu uświadomienie niekompetencji, poddanie doświadczeniu i aktywację wiedzy uprzedniej uczącej się osoby; zestawy pytań końcowych służą ewaluacji wiedzy, umiejętności intelektualnych i postaw.
 2. Stosuj **heurystyki Nielsena** i dobre praktyki UX w zakresie dostępności, spójności i minimalizacji obciążeń poznawczych interfejsów i treści.
-

Słowniczek terminów

Elevator pitch

Krótkie wypowiedzi prowadzącego oparte m.in. na zasadach zwięzłości, jasności i istotności, konkretności, stosowności, spójności; ich celem jest jak najbardziej konkretne przekazanie treści.

Heurystyki Nielsena (UX-user experience)

Zasady służące poprawie komfortu użytkownika, obejmujące przede wszystkim taki sposób projektowania, by użytkownik treści mógł z łatwością je odbierać.

Indeks czytelności

Określa stopień trudności zrozumienia konkretnej treści.

Kształcenie asynchroniczne

Kształcenie, w którym pomiędzy nadaniem komunikatu przez prowadzącego a jego odbiorem przez uczestników kształcenia możliwy jest dowolny dystans czasowy dzięki wykorzystaniu narzędzi do asynchronicznej komunikacji.

Kształcenie synchroniczne

Kształcenie w bezpośrednim kontakcie prowadzącego z uczestnikami zajęć, odbywające się w czasie rzeczywistym, zdalnie, przy wykorzystaniu narzędzi do kształcenia zdalnego.

Kultura uczenia się (learning culture)

- 1) Kultura organizacji zorientowana na procesy uczenia się i ich ewaluację (w tym: ucząca się organizacja).
- 2) Całokształt procesów dydaktycznych oraz procesów uczenia się, obejmujący m.in. planowanie i organizację zajęć dydaktycznych, komunikację pomiędzy podmiotami procesów uczenia się i metodykę zajęć dydaktycznych, nastawionych na tworzenie przyjaznego środowiska uczenia się (learning environments) i uwzględniających również uczenie się nieformalne w organizacji.

Model CCAF (challenge, context, action, feedback)

Model projektowania interaktywnych kursów i treści e-learningowych osadzonych w kontekście istotnym dla uczącego się, stanowiących wyzwanie/zadanie, wymagających działania i udzielających komunikatu zwrotnego.

Platforma LMS (learning management system)

Platforma pozwalająca na kompleksowe projektowanie i prowadzenie zajęć dydaktycznych oraz zarządzanie nimi, a także rozbudowywanie bazy materiałów dydaktycznych i kursów e-learningowych.

Podjęcie zorientowane na studenta (student-oriented approach)

Sposób planowania, projektowania i realizowania zajęć dydaktycznych mający na celu stworzenie studentom możliwie najlepszych warunków do uczenia się.

PPRKS

Struktura PPRKS dotyczy przygotowania prezentacji na zajęcia dla studentów i stosuje się ją do różnych zagadnień, prezentując je wg poniższego modelu.

- 1) Perspektywa – Problem do rozwiązania można zaprezentować w różnych kontekstach i z różnej perspektywy. Zadbaj o to, aby nadać właściwy kontekst i perspektywę dla swoich studentów.
- 2) Problem – Zdefiniuj wyzwanie/problem, który wyjaśniasz studentom w swojej prezentacji.
- 3) Rozwiązanie – Zaprezentuj studentom krótko (1 slajd) rozwiązanie tego problemu.
- 4) Korzyści – Zaprezentuj studentom korzyści z tego rozwiązania (korzyści dla studenta, korzyści dla organizacji, której dotyczy problem).
- 5) Struktura – Zaprezentuj swoim studentom informacje wg określonej struktury – od ogółu do szczegółu – z jakich zagadnień/tematów składa się rozwiązanie. Dbaj także o to, aby podczas prezentowania zagadnień/tematów studenci nie pogubili się na jakim etapie struktury obecnie się znajdują.

Taksonomie celów i efektów kształcenia (np. taksonomia Blooma, taksonomia Marzano lub Significant Learning Taxonomy)

Systematyczne, logicznie uporządkowane opisy celów kształcenia, pozwalające projektować i organizować kształcenie oraz obejmujące różne sfery osobowości człowieka (np. emocjonalną, poznawczą, psychomotoryczną), a także różne stopnie zrozumienia i wykorzystywania poznawanych treści.

Teorie uczenia się osób dorosłych (np. teoria transformatywnego uczenia się J. Mezirowa, teoria biograficznego uczenia się P. Alheita, teoria usytuowanego uczenia się Lave i Wengera)

Wywodzące się m.in. z andragogiki (subdyscypliny pedagogiki), psychologii i kognitywistyki opisy uczenia się osób dorosłych, podkreślające obecnie całościowość procesów uczenia się (lifelong and lifewide learning) w przestrzeniach formalnych, pozaformalnych i nieformalnych, ich złożoność i wielowymiarowość.

Wyższe Szkoły Bankowe

Dolnośląska Szkoła Wyższa

www.wsb.pl
www.dsw.edu.pl